

Bc. Lucie Kosprdová, *Terezínské deníky a jejich komparace.*

Magisterská diplomová práce.

Ústav historických věd FF UPa.

Posudek vedoucího práce.

V rámci české historiografie zabývající se židovskými dějinami a speciálně dějinami holocaustu, patří Terezínskému ghettu ústřední místo. Je to pochopitelné vzhledem k jeho velikosti a významu. Terezín patří i do obecných dějin holocaustu a tudíž se jím průběžně zabývají i zahraniční historiografie, na prvním místě izraelská (židovská) a více či méně se k němu vyjadřují všichni historici píšící o holocaustu. Bc. Lucie Kosprdová k tématu přistoupila z perspektivy dějin každodennosti a primárně se zaměřila na vnitřní život v ghettu, nikoli na popisování obecného kontextu holocaustu. Ten v její práci tvoří pouze základní rámec. Hlavním cílem magisterské práce bylo rekonstruovat jednotlivé segmenty každodennosti terezínského ghetta prostřednictvím komparace deníků obyvatel ghetta.

Práce je svojí délkou (254 stran včetně seznamu pramenů a literatury) nadstandardní. Autorka se s tématem vypořádala skutečně zevrubně. Své prameny zná velice dobře, což dokazuje jejich podrobná charakteristika v rozsáhlém úvodu. Shromáždila reprezentativní vzorek dvou desítek deníků různého rozsahu. Některé jsou známější (např. rozsáhlé deníky Willyho Mahlera a Egona Redlicha, či publikovaný deník Evy Roubíčkové), jiné nikoli a prozatím unikaly pozornosti historiků. Snad to bylo dáno i tím, že se jedná spíše o fragmenty deníkových záznamů než o souvislé texty – např. deníky Martina Robitscheka, Siegfrida Maxe Brauna, Hany Platovské, Olgy Feiglové či Růženy Weinbergerové. Pokládám za užitečný počin, že se autorce podařilo různorodé texty zkompletovat a celý soubor vytěžit a zhodnotit.

Struktura práce je promyšlená a zcela odpovídá zadání. Po obecněji koncipované úvodní kapitole o Terezínu přichází na řadu série tematických kapitol zabývajících se jednotlivými segmenty každodenního života. Autorka je rekonstruuje na základě jednotlivých deníků, které mezi sebou průběžně srovnává. Ne všechny deníky se vyslovovaly ke všem tématům zde zachyceným. Lucii Kosprdové se v každém případě podařilo sestavit plastický obraz terezínského každodennosti, v němž nechybí žádná z podstatných činností (bydlení, stravování, zdravotní péče, výchova a vzdělávání, intimní sexuální život, reakce na příchozí a odchozí transporty, kulturní život ad.). Vhodný výběr pramenů umožnil pokrýt celé období existence ghetta, takže jsou zachyceny i jeho poslední týdny před osvobozením a vlastní osvobození v květnu 1945.

Po formální stránce je práce až na detaily v pořádku. V soupisu pramenů a literatury není důvod rozdělovat monografie a časopisecké a sborníkové studie, nebo sborníky uvádět v samostatném oddílu. Naopak z literatury měly být vyčleněny zvláště publikované prameny (deníky) a prameny mají být rozděleny na nepublikované a publikované. Druhou výtku lze uplatnit vůči chybám v interpunkci, které se vyskytují napříč celým textem.

Lucie Kosprdová sepsala kvalitní, informačně bohatou diplomovou práci. Sice převažuje popisnost nad analytickým přístupem, výsledek je nicméně přesvědčivý. Pro další výzkum se

nabízí například komparace terezínské každodennosti s jinými ghetty v Polsku či tranzitními tábory jinde v Evropě (např. ve Francii). Jako školitel nemám k předložené práci žádné podstatné výhrady, **doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm A (výborně).**

Mgr. Zbyněk Vydra, Ph.D.
Pardubice 21. 5. 2020